

Κ. ΣΤΕΦ. ΚΩΣΤΙΑΝΟΥ
Τσιμισκή 31
Θεσ/νίκη

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
6
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
'Αριθ. Φύλλου 128
Τιμή φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΝΟΜΟΣ ΜΑΣ ΑΝΕΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ότε, αγωνιζόμενοι να αποτρέψωμεν τὸ δεινόν, τὸ ὁποῖον ἠπείλει τὴν Χαλκιδικήν, να ματαιώσωμεν τὴν ἐπιχειρουμένην τότε ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ μας τοῦ ἐξόχου ἐκείνου ἀνδρός, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς ἀπειλούμενον κατὰ τῆς Χαλκιδικῆς ἐγκλημα τὴν κατ' ἐκείνου προσπάθειαν τῶν κ.κ. Βουλευτῶν καὶ κυρίως—διὰ τὴν εἴμεθα δίκαιοι—τοῦ Ἰωάννου Λαμπροπούλου, ὑπῆρξαν μερικοί, οἱ ὁποῖοι, καίτοι γενικῶς συνεφώνουν μετ' ἡμᾶς, ἐθεώρησαν ὡς ὑπερβολὴν τὸν ἀνωτέρω χαρακτηρισμόν. Ὑπῆρχον δὲ τότε καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζοντο, ὅτι ὁ Νομάρχης, ὁ ὁποῖος θὰ ἤρχετο, θὰ ἦτο καλύτερος. Σήμερον δὲν ὑπάρχει κανεὶς, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιμένῃ ὅτι ὑπῆρξαν ὑπερβολικοὶ καὶ ὅτι οἱ φόβοι μας διὰ τὴν τύχην τοῦ Νομοῦ μας ἦσαν ἀβάσιμοι, κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ, ὅτι ἐπράξαμεν καὶ τότε, ὅπως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ καθήκον μας καὶ ὅτι εἴχομεν δίκαιον κατ' ὄλην τὴν γραμμὴν. Κανείς, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν κ.κ. Βουλευτῶν... Σήμερον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δι' οἰονδήποτε λόγον εἶχον συνταχθῆ μετὰ τῶν κ.κ. Βουλευτῶν προσέρχονται εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ μᾶς ψιθυρίζουν τὸ παράπονόν των, τὴν δυσφορίαν των διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ Νομοῦ μας. Δὲν χαίρομεν, διότι ἀπεδείχθη, ὅτι ὀρθῶς εἴχομεν προβλέψει. Ἀντιθέτως λυπούμεθα. Λυπούμεθα περισσότερο παντὸς ἄλλου. Εἶθε νὰ εἴχομεν διαψευσθῆ. Εἶθε ὁ διαδεχθεὶς τὸν Χαράλαμπον Σταυρόπουλον νὰ ἦτο ὄχι μόνον ἰσάξιός, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα ἀνώτερος ἐκείνου. Ἡμεῖς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐσπεύδομεν πρῶτοι νὰ τὸ διακηρύξωμεν. Καὶ θὰ τῷ παρείχομεν ἀμέριστον τὴν συνδρομήν μαν ἐν παντί καὶ πάντοτε. Καὶ θὰ τῷ εἴμεθα εὐγνώμονες διὰ τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἔκαμνεν εἰς τὸν Λαόν τῆς Χαλκιδικῆς. Ἄλλ' ἀτυχῶς δὲν διεψεύσθημεν. Λέγεται, ὅτι πρὸ ἐξαμήνου ἦλθε νέος Νομάρχης. Λέγεται. Διότι νομίζομεν, ὅτι δὲν ἐγένεν ἀντιληπτὴ ἡ παρουσία

του εἰς τὸν Νομόν μας. Θὰ ἔλεγε κανεὶς, ὅτι εἴτε ἦλθε, εἴτε δὲν ἦλθεν εἶναι τὸ ἴδιον, ἐὰν δὲν εἶναι χειρότερον, ὅπως διατείνονται οἱ αὐστηρότερον κρίνοντες τὰ πράγματα. Ὁ Σταυρόπουλος ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τῆς ἀφίξεώς του εἶχεν «ἀλόνισει» κυριολεκτικῶς τὴν Χαλκιδικήν. Ἐπειτα ἀπὸ τὸς μῆνας ὑπάρχουν Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι δὲν τὸν εἶδον ἀκόμη τὸν νέον Νομάρχην. Ἐδώσαμεν εἰς τὸν κ. Ζησιάδην τὴν μεγαλύτεραν προθεσίαν, ἡ ὁποία ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῆ. Ἐπεριμέναμεν μετ' ἀφάνταστον ὑπομονὴν ἐπὶ ἑξ ὀλοκλήρους μῆνας. Ἐπεριμέναμεν διὰ τὴν ἀκαταρπισθῆ, νὰ ἐνημερωθῆ, νὰ γνωρίσῃ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ νὰ καθορίσῃ τὸ πρόγραμμα δράσεώς του. Εἰς μάτην ὅμως ἐπεριμέναμεν. Οὐδὲν εἶδομεν ἀκόμη. Καὶ ὅμως καὶ πολλὰ καὶ φλέγοντα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ θὰ ἔπρεπεν εἰς ἓν τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν νὰ θέσῃ τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του. (Ἐξαιρουμέντῳ περίφημον ἰχθυοτροφεῖον Νέου Μαμαρᾶ, τὸ ὄνειρον τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξε μία ἐκδήλωσις τῶν συνεπειῶν τῆς λίαν εὐχαρίστου διαμονῆς εἰς τὸν θαυμασίον αὐτὸν τόπον). Καὶ διὰ τὴν μὴ θεωρηθῶμεν, ὡς ἀοριστολογούντες θὰ θίξωμεν δύο μόνον ἐκ τῶν πολλῶν ζητημάτων, ἐπιφύλασσόμενοι ὡς πρὸς τὰ ἄλλα. Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ θέμα τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, μετ' ἡν ὁποῖαν τὸσάκις ἠσχολήθημεν. Ὁ προκάτοχος τοῦ κ. Ζησιάδου διεξήγαγε τραχὺν ἀγῶνα, κατενίκησεν ὅλας τὰς ἀντιδράσεις καὶ ἐπέτυχεν νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ὅλας αἱ Κοινότητες, δι' ὧν ὠρίζετο ἡ προσωπικὴ ἐργασία εἰς τὸ ἀνώτατον σχεδὸν ὄριον. Καὶ ἀνεμένετο νὰ ἐπιτευχθοῦν πολλὰ καὶ μεγάλα. Ἄλλ' ἐφυγεν ἐκείνος καὶ ὅλα ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν τύχην των. Τὸ δεύτερον εἶναι τοῦ Ἀριστοτέλους. Καὶ τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποτελεματωθῆ τὸ παρῆλθε σχεδὸν πλήρως λελυμένον ὁ προκάτοχος του, διότι ἐπιληφθεὶς αὐτοῦ σχεδὸν μόλις ἦλθεν ἐξ ἀφορμῆς

τῆς σχετικῆς ἀρθρογραφίας μας κατώρθωσε νὰ πραγματοποιηθῆ καὶ ἐπιτύχῃ ὁ ἔρανος, νὰ ἐξευρεθῆ καὶ ὁρισθῆ ὁ κατάλληλος χώρος, νὰ γίνοντο ὅλα καὶ νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν κ. Ζησιάδην καὶ αὐτὴ ἡ σύμβασις μετ' ἡν γλύπτην, ὁ ὁποῖος θὰ κατεσκεύαζε τὸν ἀνδριάντα. Ἐπειτα ἀπὸ ἑξ μῆνας, κατ' οὐδὲν εὐρίσκειται ἐδῶ ὁ κ. Ζησιάδης, ὅστις σημειωτέον ἐξουσιοδοτήθη ἐν λευκῷ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ὅχι μόνον δὲν προωθήθη τὸ ζήτημα, ἀλλὰ καὶ περιεπλάκη, δοθέντος ὅτι λόγῳ τῆς καθυστερήσεως ὁ γλύπτης, ὡς λέγεται, θὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως καὶ δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν δὲν καταλήξῃ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὰ Δικαστήρια, ὅποτε εἰς μάτην θὰ ἀναμένουν οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς, οἱ ὁποῖοι προθύμως προσέφεραν τὰ χρήματά των διὰ τὴν ἰδούσαν τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγάλου προγόνου των εἰς τὴν γενετείραν του. Οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς διακρίνονται διὰ τὴν ὑπομονὴν των καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι δυσκόλως ἐκδηλώνουν τὰς σκέψεις των καὶ τὰ αἰσθήματά των. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι καὶ ὁ τελευταῖος τῶν Χαλκιδικέων δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν διοίκησιν του καὶ ὅτι δὲν παρακολουθοῦν ὅλοι τοὺς ἀρχοντάς των καὶ δὴ τὸν Νομάρχην των καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν ἐνεργειῶν των, ὅτι δὲν τὰ γνωρίζουν ὅλα καὶ δὲν τὰ κρίνουν κατ' ἀξίαν. Δι' αὐτὸ καὶ οὐδένα μὲν ἀδικοῦν, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιτύχῃ καλύτεραν τῶν ἔργων του κρίσιν των. Καὶ εἶναι γενικὴ ἡ κρίσις τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς ὅτι ἔξ ὀλοκλήρου μῆνες ἐπῆγαν χαμένοι. Καὶ εἶναι ἐπίσης καθολικὴ ἡ ἐπιθυμία του νὰ μὴ χαθῆ καὶ ἄλλος χρόνος. ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΣΤΡΑΤΩΝΙΟΥ Ἀθῆναι 1-11-55 Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Πολύγυρον—Χαλκιδικῆς Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπὸ τίτλον «Τὸ Ταχ. καὶ Τηλεγ. Γραφεῖον Στρατωνίου» δημοσιεύματος ὑμῶν εἰς τὸ φύλλον τῆς 2/10 ἐ.ε. ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι μελετᾶται ὅπως ἐν Στρατωνίῳ, ἐνθα τὸ Τηλεπλῆκτὸν ἔργον διεξάγεται ὑπὸ τοῦ ἐκεί λειτουργοῦντος Ταχ. Γραφείου, συστηθῆ Τηλεπικοινωνιακὸν Γραφεῖον διὰ τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν τῆς τηλεπ. ἀνταποκρίσεως. Ὁργανισμὸς Τηλεπ. Ἑλλάδος Α.Ε. Διεύθυνσις Ἐκμεταλλεύσεως ΑΡ. ΛΟΥΡΩΤΟΣ

ΤΟ ΠΟΡΘΕΙΟΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ Ἐξακολουθεῖ τὸ μαρτύριον τῶν ὁδηγῶν τῶν αυτοκινήτων καὶ ἰδία τῶν φορητῶν τοιούτων, τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν πρὸς τὴν Κασσάνδραν. Ἡ διάβασις τῶν λεωφορείων καὶ τῶν φορητῶν αυτοκινήτων διὰ τοῦ πορθείου δὲν εἶναι δυνατὴ, ἐὰν δὲν κατέλθουν οἱ ἐπιβάται καὶ δὲν ἀφαιρεθοῦν τὰ φορτία. Ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας γίνεται ἡ ἐκφόρτωσις, ἡ μεταφορὰ καὶ μεταφόρτωσις πάσης φύσεως ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα καὶ ὑφίστανται βλάβας ἐξ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ γεγονότος τῆς φορτωεκφορτώσεως, αἵτινες καθίστανται σοβαροὶ ὅταν βρέχῃ. Καὶ οὖτως καὶ πιστώσις μᾶς εἶπον ὅτι ἦλθε καὶ αἱ μελέται ἔχουν γίνῃ καὶ τὰ μηχανήματα εἶναι κατ' ὁδόν. Διατὶ τέλος πάντων δὲν ἐπισπεύδουν τὴν ἐκβάθυνσιν τοῦ στενοῦ, ὥστε νὰ λήξουν ἔστω καὶ προσωρινῶς, τὰ ἀνεκδιήγητα βάραι τῶν ταξιδευόντων εἰς Κασσάνδραν ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν κατοίκων Σιθωνίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τόσα ἔτη ὑφίστανται ἀληθῆ μαρτύρια ἀλλὰ καὶ κινδύνους; Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ Ὁ Ἄγγλος τοῦ ἐν Γερακινῇ πλουσιωτάτου μεταλλείου λευκολίθου δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκινομένην Γερακινῆς—Νέου Μαμαρᾶ βενζινόπλοια νὰ προσεγγίζουσιν εἰς τὴν ἀποβάθραν, τὴν ὁποῖαν δικαιοῦται μόνον οὗτος νὰ χρησιμοποιῆ, προβάλλων τὰ δικαιώματά του, τὰ ὁποῖα τῷ παρεχώρησεν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν αἱ ἀρχαὶ δύναται νὰ τὸν ὑποχρεώσουν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσέγγισιν, ἢ ἐὰν αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τοῦ Ἄγγλου καὶ μόνον. Νομίζομεν ὅμως ὅτι αἱ ἀρχαὶ, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ τακτοποιῆθῆ ἄλλως τὸ ζήτημα, δέον νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν λεωφορείων, τὰ ὁποῖα παραλαμβάνουν τοὺς ἀποβιβαζομένους ἀπὸ τὰ βενζινόπλοια ἐπιβάτας, νὰ ἀναμένουν αὐτοὺς παρὰ τὸ σημεῖον τῆς ἀποβάσεως, ὥστε νὰ μὴ ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρουν τὰς ἀποσκευὰς των εἰς ἀπόστασιν 400 καὶ πλεόν μέτρων, ὡς ἤδη συμβαίνει. ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ Οἱ κάτοικοι τοῦ Νεοχωρίου μᾶς ἀπέστειλον ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς παρακαλοῦν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν διδάσκαλον, κ. Ἡρακλῆν Παπαργυρίου ὁ ὁποῖος ὑπηρετήσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ χωρίον των ἐδίδαξε τὰ τέχνη των μετ' ἀγάπην, μετ' ἡν ὁποῖαν περιέβαλλεν ὅλους τοὺς κατοίκους ἐνδιαφερόμενους διὰ τὴν προόδον των ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς του, ἣδη δὲ μετατεθεὶς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Τὸ γεγονός ἐστὶ αἱ εὐχαριστίαι ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Παπαργυρίου, τώρα, ὅποτε μετετέθη ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἐλλειψείας των κατὰ ἀποδεικνύει ἀπολύτως δεδικοιολογημένας, τιμὰ δὲ τὸσον τοὺς εὐγνώμονας καὶ εὐγενεῖς Νεοχωρίτας, ὅσον καὶ τὸν ἀριστον ἐκπαιδευτικόν.

ΤΟ «ΤΣΙΦΛΙΚ'» ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ Εἶναι πράγματι ἀπορίας ἄξιον διὰ τίνα λόγον δὲν ἀναλαμβάνεται ἀπὸ τὰς Ἀγροτικὰς Φυλακὰς Κασσάνδρας τμήμα τῆς τόσον μεγάλης ἐκτάσεως, ἡ ὁποία ἔχει παρανορηθῆ εἰς αὐτάς, ἐνῶ δὲν ταῖς εἶναι ἀπαραίτητος, δοθέντος ὅτι τόσον δὲν εἶναι τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν τῆς Κασσάνδρας. Ὁρθότατα τίθεται τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὴν ἐν ἄλλῃ σελίδι μας δημοσιευομένην ἐπιστολήν. Τὸ σχετικὸν εὖλογον παράπονον τῶν κατοίκων Κασσάνδρας μεταβάλλεται πλέον εἰς οὐχὶ ὀλιγώτερον δεδικοιολογημένην ἀγανάκτησιν αὐτῶν. Θέλομεν νὰ ἐπιλύσωμεν ὅτι ὁ κ. Βασιλικὸς θὰ ἐπιλύσῃ καὶ τὸ ζήτημα αὐτό, δοθέντος ὅτι τὸ αἷμα τῶν ἀκτημόνων Κασσάνδρας, ὅπερ εἶναι γενικὸν αἷμα τῶν Κασσανδρινῶν εἶναι ἀπολύτως δίκαιον. ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ Ἡ ἀνευ ἀδείας μεταφορὰ τῆς ἄκρας ἔστω καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον ἀπαγορεύεται προκειμένου περὶ ποσότητος μεγαλυτέρας τῶν δύο ὀκάδων τὴν ἀπαγόρευσιν, καίτοι αὐστηρῶν, δυνάμεθα νὰ τὴν δικαιολογήσωμεν. Τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἐνημερώνεται, διὰ τὴν κατὰ ἀδύνατον τὸν σχετικὸν λαθρεμπόριον. Δὲν εἶναι καὶ τόσον σοβαρὰ ἐνόχλησις τοῦ πολίτου, νὰ δηλώνῃ εἰς τὸ Κράτος, ὅτι θὰ μεταφέρῃ τὴν νομίμως παραχθεῖσαν ἄκρην του, ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος εὐρίσκειται εἰς τὸ χωρίῳ τοῦ παραγωγῆ. Ἀλλὰ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ παραγωγῆ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸς βάραι παραγῆ τὴν ἄκρην του καὶ θέλει νὰ μεταφέρει ὀλίγας ὀκάδας εἰς τὸ διπλῶν χωρίῳ διὰ τὴν πωλήσῃ, ὅπως ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐπαρχίας εὐρισκομένην Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν διὰ τὴν ζήτησιν καὶ λάβῃ τὴν σχετικὴν ἀδειαν τὴν εὐρισκομένην καταπιεστικωτάτην. Νομίζομεν, ὅτι προκειμένου τοῦλάχιστον περὶ μεταφορᾶς μικρῶν σχετικῶς ποσοτήτων καὶ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ πρέπει νὰ ἀνατεθῆ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμάρχας ἡ χορήγησις τῆς σχετικῆς ἀδείας. Καμία σκοπιμότης δὲν εἶναι ἰκανὴ νὰ δικαιολογῆ ἓν μέτρον, ὅταν τοῦτο προκαλῆ τὴν ἀγανάκτησιν, Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ βάμβακος περιορίζεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς. Δὲν ἐκτείνεται δηλαδὴ τὸ εὐεργετικὸν αὐτὸ μέτρον εἰς τὴν Βόρειον Χαλκιδικήν, τῆς ὁποίας οἱ παραγωγοὶ ἀνήκουν εἰς ἄλλην Ἐνωσιν. Ποῖος πταίει; Διατὶ οἱ ἀρμόδιοι ἐν προκειμένῳ δὲν ἐμερίμνησαν ὥστε νὰ γίνῃ συγκέντρωσις τοῦ βάμβακος καὶ εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ Νομοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζονται οἱ βαμβακοπαραγωγοὶ νὰ πωλοῦν τὸν βάμβακά των εἰς ἐξουτελιστικὴν τιμὴν, ὅπως συμβαίνει;

Γεωργική Στήλη

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΛΥΤΕΡΕΥΣΩΜΕ ΤΙΣ ΒΟΣΚΕΣ

Μ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ - Γεωπόνου

Στή περιοχή μας και ιδιαίτερα στις Κοινότητες Αρναίας, Παλιωχωρίου, Νεοχωρίου και Μ. Παναγίας οι βοσκές και τα κοφτολίβαδα κατέχουν σημαντικό τμήμα της καλλιεργουμένης εκτάσεως...

Παρ' όλη όμως αυτή την εξυπηρέτησι που κάνουν οι βοσκές, ελάχιστες φροντίδες καταβάλλονται για την καλλιέργειά τους. Κι' έτσι συμβαίνει πολλές φορές οι βοσκές να γεμίζουν με άχρηστα χόρτα...

Επειδή λοιπόν είναι γνωστή η μεγάλη σημασία των βοσκών για την περιοχή μας, και εάν θέλωμε τα ζώα να διατρέφονται καλά και να αποδίδουν περισσότερο...

Για τον σκοπό αυτό υπάρχον πολλοί τρόποι, από τους οποίους οι απλούστεροι και ευκολότεροι είναι οι παρακάτω:

1.— Καθάρισμα: Τών βοσκών από τα άχρηστα χόρτα και θάμνους: βαιονίς, βούρλα, διάφορα άγκυθια κλπ. που αναπτύσσονται άναμεσα στα χόρτα...

2.— Δίπανσις: Θα είναι ποιά καλά τα άποτελέσματα εάν μαζί με το καθαρίσμα λιπαίνωμε τις βοσκές μας. Με το λίπασμα θα έχωμε όχι μόνο περισσότερο χόρτο...

ΑΓΡΟΤΕΣ: ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΟΦΑΓΩΜΑΤΑ

Οι καλοκαιριάτικες ίδιως, και οι φθινοπωρινές δρομητικές βροχές παρασέρνον τόν επιφανειακό χώμα τών χωραφιών που έχουν κάποια κλίσι.

Τα χωράφια φτωχαίνουν, οι άποδόσεις πέφτουν, και ο ιδρώτας του άγροτή πάει χαμένος γιατί τα εισοδήματά του λιγοστεύουν.

Αφίνετε τα πλαγερά χωράφια σας με την καλαμιά τους ως τόν φθινόπωρο ή την άνοιξι: είναι προτιμώτερο να τα σπέρνετε στο πρόσωπο, παρά να τα καλοδολεύετε και να μη βρίζετε κατόπι χώμα την εποχή τής σποράς...

Όργωνετε σύμφωνα με την κλίσι του χωραφίου ζητώντες την συνδρομή του γεωπόνου για την χάραξι του χωραφίου σας με ειδικό όργανο που διαθέτει. Τό όργανο τών πλαγερών χωραφιών είναι σφάλμα να γίνεται πάνω-κάτω διότι και τα ζώα κουράζονται, και τό χώμα παρασίρφεται άπ' τις βροχές και χάνεται. Σπέρνετε τα πλαγερά χωράφια σας κατά ζώνες (σιτάρι-βίκος κλπ.), έτσι θ' άποφύγετε τα νεροφαγώματα και τις ζημιές που προκαλούνται άπ' αυτά.

Κτίσετε πεζούλια με ξηρολιθίες στα χαμηλότερα σημεία τών χωραφιών σας που έχουν κλίσι για να συγκρατήσετε τα χώματα που κιν-

Επίσης σε ώρισμένες περιπτώσεις μπορούμε να χρησιμοποιήσωμε και την κοπριά τών μαντριών. Πάντως σκόπιμο είναι πριν λιπάνωμε τή βοσκή να ζητήσωμε τή γνώμη του γεωπόνου. Αυτός θα καθορίση τό σποόν και τό είδος του λιπάσματος για κάθε περίπτωση.

3.— Κανονική βόσκησης: Για να δίδουν όμως μόνιμα άποτελέσματα τα παραπάνω και γενικά για να καλλιτερεύσωμε οι βοσκές μας, πρέπει κυρίως να βόσκονται μόνο με όσα ζώα μπορούν να θρέψουν χωρίς να ζημιώνονται. Δεν πρέπει να βάζωμε στη βοσκή περισσότερα ζώα άπ' όσα σκάνει, και ούτε να βόσκειται ή βοσκή σύρριζα με τό χώμα. Επίσης δεν πρέπει να βάζωμε τα ζώα στη βοσκή όταν τό χώμα της είναι υγρό και να μην άρχίζωμε την βόσκηση πολύ ένωρις την άνοιξι, αλλά να άφίνωμε τό χορτάρι ν' άρχίξω να μεγαλώνη πρώτα, μετά την κοπή όπως γίνεται συνήθως ή βόσκησης στην περιοχή μας.

4.— Δειβαδανάπανσις: Είναι σκόπιμο όταν υπάρχον περιθώρια ν' άφίνωμε ένα κομμάτι τής βοσκής άβόσκητο μέχρις ότου τα χόρτα σποριάξουν, κι' έτσι οι σπόροι πέφτουν στη γή, πατιούνια από τα ζώα και φυτρώνουν τόν άλλο χρόνο, καλλιτερεύοντας την βοσκή. Καλά είναι επίσης να χωρίζωμε τή βοσκή σε 2-3 μέρη και να βόσκειται τό ένα τμήμα ύστερα άπό τό άλλο, και κάθε χρόνο ν' αλλάζωμε τή σειρά τής βοσκήσεως ώστε να μη άρχίζωμε την βοσκή πάντοτε από τό ίδιο καμμάτι.

Ετσι και ή βοσκή βόσκειται καλύτερα, και δίνομε καιρό στα χόρτα τών άλλων κομματιών να μεγαλώσωμε.

5.— Εκτός από τούς παραπάνω τρόπους υπάρχουν και άλλοι όπως ή σπορά τών βοσκών, ή άποστράγγις τών υγρών λειβαδιών κλπ. για τούς όποιους πρέπει να συμβουλευθετε τόν γεωπόνου τής περιφερείας σας.

δυνεύουν να παρασφρθούν άπ' τα νερά τών βροχών και να χαθούν. Άνοίξτε περιφερειακό χανδάκι στο ψηλότερο σημείο του χωραφίου ώστε να συγκεντώνονται τα βρόχινα νερά μέσα σ' αυτό και να χύνονται έξω άπ' τό χωράφι. Διατηρήση τή φυσική βλάστησι στο χωράφια σας και ριχνετε συχνά κοπριά, έτσι θ' αυξήσετε την ικανότητά τους να συγκρατούν περισσότερο νερό. Μ Π.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Εξεδόθη υπό του Καθηγητού ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ
Εθύνοντος Ιστορική μελέτη υπό τον τίτλον: «Αλέξανδρος Α' δ Φιλέλην και ή συμβολή αυτού εις την ανάπτυξιν τής Μακεδονίας». Η μελέτη αυτή ρίπτει άπλετον φώς εις την ελληνικήν ιστορίαν της Αρχαίας Μακεδονίας και άξίζει να μελετηθή από πάντα Έλληνα. Παλεύεται εις τα Βιβλιοπωλεία τής Θεσ/νίκης αντί δεχ 10.

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Υπό ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ

(Επιτομή)

Υποστρατήγου ε.ά.

ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ

Απαγορεύεται ή άναδημοσίευσις συμφώνως τω Νόμω περί πνευματικής ιδιοκτησίας»

(Ενδέκατον)

Γαληψός. Την πόλιν Γαληψόν, την άναφέρει μόνον ο Ηρόδοτος και την τοποθετεί μεταξύ Τωρώνης και Σεριούλης. Ήτο μία άπό τις γνωστές πόλεις που κατόπιν βίας, παρέδωσαν εις τόν Ξέρξην πλοία και στρατόν. Πολλοί άπό τούς νεωτέρους ιστορικούς συγχέουσι την ιστορίαν τής πόλεως με την όμόνυμον τής Θράκης (εις την Θρακικήν παραλίαν του Συμβόλου όρου άπό τό Στρυμώνα μέχρι την Κοβάλλα).

Η Γαληψός, ήταν άποικία τής Εύβοϊκής Χαλκίδος, όπως δλες οι πόλεις τής Σιθωνίας. Ως πρός την τοποθέτησιν αυτής, δεν είναι τίποτε βέβαιον. Μερικοί ύποστηρίζουν ότι ή πόλις είχε κοινόν όρμον τής Ληκίου, φρουρίου κειμένου εις τό άκρον τής Τωρώνης. Η άποψις αυτή, είναι μάλλον άπαράδεκτη. Πιθανόν να ύπήρχε ή εις τόν όρμον, όπου βρίσκεται σήμερα ο Ν. Μαρμαράς ή εις τόν όρμον, όπου βρίσκεται τό Σιμωνίτικο Μετόχι (Άγ. Κυριακή). Οι τοποθεσίες αυτές εξυτηρετούσαν περισσότερο την πόλιν άπό οποιοδήποτε άλλο μέρος.

Τό πρόβλημα θα λύση, μόνον, ή άρχαιολογική σκαπάνη. Τωρώνη. Η Τωρώνη ύπήρξεν ή πλέον έπίσημος πόλις τής Σιθωνίας. Εις αυτήν όφειλε τό όνομά του ο Τωρωναίος κόλπος (Μηκυβερναίος ή τής Κασσάνδρας). Ήταν άποικία τών Χαλκιδικιάν, άναφέρεται άπό τόν Σκύλακα και τόν Ηρόδοτον και προσέφερεν εις τόν Ξέρξην πλοία και στρατόν. Μετά τούς Μηδικούς πολέμους, ύπήχθη εις την συμμαχίαν τών Αθηναίων και παρέμεινεν εις αυτήν μέχρι τό 424 π.Χ. όπότε κατόπιν προδοσίας μερικόν σημαίνόντων κατοίκων παρεδόθη εις τόν Βρασίδαν. Τό έπό μενον όμως έτος (423 π.Χ.) οι Αθηναίοι έστειλαν Ισχυρόν στρατόν υπό την άρχηγίαν του Κλέωνος και κατώρθωσαν να την ξαναπαρουν.

Μετά την ληλησασίαν, τούς μεν άνδρες (Τωρωναίους και Πελοποννησίους) τούς έστειλαν εις την Αθήνα, τα δε γυναικόπαιδα τα διεσκόρπισαν ως δούλους, εις διάφορα σημεία τής Χαλκιδικής. Μετά την Νικίτιον ειρήνην, οι Σπαρτιάται την έγκατέλειψαν εις την διάθεσιν τών Αθηναίων, παρά τας ύποσχέσεις του Βρασίδα. Αργότερα (379 π.Χ.) την κατέλαβεν ο Βασιλεύς τής Σπάρτης Αγησίπολις. Ύστερα από 15 χρόνια (364 π.Χ.) την κατέλαβε ο Αθηναίος στρατηγός Τιμόθεος. Τέλος, τό έτος (349 π.Χ.) κατόπιν προδοσίας, την κατέλαβεν ο βασιλεύς τής Μακεδονίας Φίλιππος ο Β' μαζί με τις άλλες πόλεις τής Χαλκιδικής.

Φαίνεται ότι ο Φίλιππος δεν καλύτερψε την Τωρώνην, παρά τις πικρόχολες κατηγορίες του Δημοσθένη, διότι άργότερα ή πόλις έλαβε μέρος κατά τούς τελευταίους άγώνας τών Μακεδόνων εναντίον τών Ρωμαίων και κατώρθωσε να τούς άπομακρύνη χωρίς να την ύποδουλώσωσι. Μας είναι άγνωστον ποίοι λόγοι συνετέλεσαν ώστε ή πόλις να άνακηρυχθή έλευθέρα υπό τών Ρωμαίων. Επίσης, μας είναι άγνωστος ο χρόνος και οι συνθήκες τής καταστροφής αυτής.

Η θέσις τής πόλεως προσδιορίζεται άλλων εις τό Βόρειον μέρος του σημερινού όρμου Τωρώνης. Ήταν κτισμένη επάνω εις μαγευτικόν λόφον, είχε άραίαν θέαν και άσφαλή λιμένα. Πρός τα Ν.Α. τής πόλεως και εις άπόστασιν 3 σταδίων (477 μ.) ύπήρχε άραιός ναός πρός τιμήν τών Διοσκούρων (Κάστωρ και Πολυδεύκης), τόν όποιον κατέλαβεν ο Βρασίδας κατά τόν Πελοποννησιακόν πόλεμον, πριν εισέλθη εις την πόλιν.

Εις την μικράν νησίδα ή όποία φαίνεται ότι συνδεόνταν με την ξηράν με στενήν λωρίδα γής, ύπήρχε φρούριον όνομαζόμενον Λήκυθος και ναός πρός τιμήν τής Αθηνάς, ο όποιος άνήκεν μόνον εις τούς Αθηναίους και εις τόν όποιον κατέφυγον όσοι κάτοικοι διεσώθησαν, μετά την κατάληψιν τής πόλεως άπό τόν Βρασίδαν.

Ο Βρασίδας, άφού κατέλαβε την νησίδα, κατέστρεψε τό φρούριον και άφείρωσε εις τόν ναόν, όλό κληρον τόν χώρον. Εις τό Νότιον μέρος τής Τωρώνης και εις άπόστασιν περίπου 10 χ.μ., εις τό Ν.Δ. άκρωτήριο τής

χερσονήσου βρίσκεται τό περίφημον λιμάνι Κωφός (Πόρτο-Κουφό). Μέσα σ' αυτό τό λιμάνι, τόση ήρεμία έπικρατούσε, ώστε δεν άκούσαν καθόλου, ούτε ο έλάχιστος θόρυβος τών κυμάτων. Τό γεγονός αυτό, έδωσαν άφορμήν εις τούς αρχαίους, να πλάσωσι και να χρησιμοποιούν έπικαίρως, την παροιμίαν: «Κοφώτερος του Τωρωναίου λιμένος». Ο Θουκυδίδης εις διάφορα κείμενα, αντί εις τόν Κωφόν λιμένα, άναφέρει «εις τόν Κολοφώνιον λιμένα». Πρόκειται πάντως, περί του Κωφού, ο όποιος έκαλείτο και λιμνή τής Τωρώνης.

Δέρρα. Πολύ έλάχιστες, άσφαεις και άόριστες πληροφορίες υπάρχουν διά την Δέρραν. Ο Πλίνιος, άναφέρει άπλώς τό όνομά της, μεταξυ άλλων πολλών άπομεμακρυσμένων, όπως ή Πύδνα και ή Σκιώνη. Κατά τις άντιλήψεις νεωτέρων, ή πόλις βρισκόταν νοτίως του Κωφού λιμένος και πρός βορράν του άκρωτηρίου «Δέρρις». Από τούς άλλους συγγραφείς, κανείς δεν άναφέρει την πόλιν αυτήν, ούτε και ο Στράβων ο όποιος συχνά άναφέρει τό άκρωτήριο «Δέρριν», ενώ διά την πόλιν δεν όμιλεί.

Περισσότερα στοιχεία δεν υπάρχουν. Αμπελος. Και διά την Αμπελον δεν υπάρχουν έπαρκείς πληροφορίες. Ο Πλίνιος την άναφέρει μεταξυ Φασκέλλης και Τωρώνης. Ο Ηρόδοτος άναφέρει άκρωτήριο Αμπελον και όχι πόλιν. Δεν άποκλείεται και αυτή, καθώς και ή προηγούμενη, να ήσαν άσήμαντα χωρία, για τα όποια δεν έχρειάζετο να γίνη σοβαρός λόγος άπό τούς ιστορικούς.

Σάρτη. Η άρχαία πόλις Σάρτη, βρισκόταν εις την ανατολικήν παραλίαν τής Σιθωνίας. Ο Ηρόδοτος την άναφέρει μεταξυ τών πόλεων, άπό τις όποιες ο Ξέρξης έπήρξε στόλον και στρατόν. Από την σειράν που άκολούθησε ο Περσικός στόλος όταν έβγήκε από την διάρυγα τής Ακτής (Αθω), καταλαβαίνουμε ποιά άκριβώς βρισκόταν. Χωρίς άμφιβολίαν, ή θέσις τής Σάρτης ήταν εις την ανατολικήν παραλίαν τής Σιθωνίας, όπως προηγουμένως άναφέραμε, και άκριβώς εις τόν όρμον τής Συκιάς και μάλιστα πρός τό Βόρειον μέρος του όρμου αυτού. Εκεί, σώζονται σήμερα, έρείπια αρχαίας πόλεως.

Οδεδειαν άλλην πληροφορίαν μετ παρέχουν οι ιστορικοί διά την πόλιν. Σίγγος. Ο Ηρόδοτος άναφέρει την πόλιν μεταξυ τών άλλων πόλεων που έδωσαν στρατόν και στόλον εις τόν Ξέρξην. Από τό όνομά της, ο κόλπος όνομαζόθη Σιγγιτικός. Μετά τούς Μηδικούς πολέμους, ύπήχθη εις την Αθηναϊκήν συμμαχίαν. Αργότερα, οι κάτοικοι τής Σίγγου επειδή δεν μπορούσαν να άνεχθούν τούς Αθηναίους και παρακινούμενοι άπό τόν Περδικκάν, έγκατέλειψαν την πόλιν και κατέφυγον εις την Ολυθον ή πλίσιον τής λίμνης Βόλβης. Δεν άποκλείεται, μετά την Νικίτιον ειρήνην να ξαναγύρισαν εις την πόλιν, διότι ή ειρήνη τούς άναφέρει Ιδιαίτέρως. Μπορεί όμως και να μην ξαναγύρισαν και ή πόλις να κατεστράφη.

Ως πρός την θέσιν αυτής οι ιστορικοί διαφωνούν. Άλλοι ύποστηρίζουν ότι βρισκόταν βορείως του όρμου τής Συκιάς, εκεί που ύπάρχει τό χωριό Σάρτη (Νέα Αφισιά). Άλλοι, την τοποθετούν άκριβώς εις τόν όρμον τής Συκιάς. Οι νεώτεροι χάρτες την σημειώνουν εις τό νότιον μέρος του λιμένος Μεσοπαναγίας όπου ύπάρχει ή Μονή Παναγίας.

Πίλωρος. Η Πίλωρος, είναι ή δεύτερα πόλις που συνήντησεν ο Ξέρξης όταν πέρασε τήν διάρυγα του Αθω. Μετά τα Μηδικά και αυτή, ύπήχθη εις την Αθηναϊκήν συμμαχίαν.

Οι ιστορικοί, διαφωνούν επίσης, ως πρός την θέσιν την όποιαν κατείχεν. Ο Ηρόδοτος την τοποθετεί όρθώς εις την Σιθωνίαν, ενώ ο Στ. Βυζάντιος έσφαλμένως, την τοποθετεί εις την Ακτιήν. Ο Δήμιτσας άναφέρει πως πρέπει να βρισκόταν άπέναντι άπό την νήσον Διάπορον εις τό λιμάνι τής Μεσοπαναγίας, πρός τό άκρωτήριο Βαρβαούρι. Νεώτερος χάρτης (έκδ. 1948) την σημειώνει κοντά εις τόν όρμον του Αγίου Νικολάου. Τίποτε άλλο δεν είναι γνωστόν, διά την Πίλωρον. (Συνέχεια εις τό έπόμενον)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ

Κοιμώ βλαστάρι νειάς γενιάς κι' ο ύπνος θα σε πάρη να σε γυρίση δλόγυρα στη χώρα για καμάρι.

Να δής τα βουνοτόπια μας τούς κάμπους τα λειβάδια να δής τ' άρνιά τα γίδια μας τα πρόβατα κοπάδια.

Ν' άκούσης τών τσομπάνιδων την μαγική φλογέρα ν' άντιλαλή και να ήχη στα δάση πέρα ως πέρα.

Να δής ελληνικά νησιά στην θάλασσα σπαρμένα με έξέχωρη την χάρη τους να δείχνη τό καθένα.

ΕΛΕΝΗ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ, 4.— Ο έορτασμός τής 28ης Οκτωβρίου εις τό χωριόν μας έσημείωσεν έκλεκτήν επιτυχίαν.

Εις την κεντρικήν πλατείαν του χωριού, ή όποία όρίσθη ως χώρος παρελάσεως, συνεκεντρώθησαν οι κάτοικοι και παρηκολούθησαν την άπέριτον τελετήν.

Πρώτοι παρήλασαν οι μαθηταί του Δημοτικού Σχολείου, τα Λυκόπουλα με τα χαρακτηριστικά πρόαινα καπελλάκια, και τελευταίοι οι άνδρες τών Τ.Ε.Α. οι όποιοι κατεχειροκροτήθησαν.

Μεταξυ τών επισήμων διεκρίναμεν τόν Πρόεδρον τής Κοινότητός μας, τόν αντιπρόεδρον κ. Ι. Παπαργυρίου, τόν κ. Τσιώμον, τόν κ. Βλαχοδήμον, τόν κ. Πολύζον, τόν συνεργάτην τής «Φωνής τής Χαλκιδικής» κ. Τερτυλλίνην, τόν κ. Ζάχον κ.π.ά.

Καθ' όλην την διάρκειαν τής ήμεράς ο κόσμος περιεφέρετο χαρούμενος εις τούς δρόμους του χωριού πράγμα τό όποιον φανερώνει ότι ή συμμετοχή τών κατοίκων εις τόν έθνικόν εορτασμόν ήτο δλόψυχος. Γ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

ΜΕΤΑΓΓΙΤΣΙ, 3.— Με επιτυχίαν εορτάσθη εις τό χωριόν μας ή εορτή τής Σημαίας. Μετά τόν έκκλησιασμόν, εις τόν χώρον του Δημοτικού Σχολείου συνεκεντρώθησαν οι κάτοικοι και παρηκολούθησαν την σεμνήν τελετήν την όποιαν προετοίμασεν ο όρκής Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου μας κ. Αμπελάς, εις τόν όποιον άξίζει ένα μεγάλο εύγε, διότι συμβάλλει τα μέγιστα εις τόν πολιτισμόν του τόπου μας.

Τās άπαγγελίας τών μαθητών και τα διάφορα έθνικά τραγούδια παρηκολούθησαν με χαράν και ένθυσικήν υπερηφάνειαν ο πρόεδρος μας κ. Ιωάν. Κουτσούκης, ο ίερέψ Παπαγιάννης, ο γραμματέψ κ. Γ. Γραμμάτος, ο ιατρός κ. Αμπελάς και πλήθος κόσμου. Σ.Γ.

ΑΝΑΚΩΙΝΩΣΙΣ

Πρός τούς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων

Φέρεται εις γνώσιν τών κ.κ. Προέδρων Κοινοτήτων ότι τό έν Θεσ/νίκη (Πλατεία Παλαιού Σιδηροδρομικού Σταθμού τηλ. 71-764) Καλλιτεχνικόν Μαγαρογλυφεϊον Π. ΚΑΡΑΜΥΤΙΛΙΟΥ και Ν. ΛΑΛΟΥΜΗ διαθέτει πλουσίαν έκθεσιν ετόιμων Ηρώων διά τας Κοινοτήτας, αναλαμβάνει δε την κατασκευήν, μεταφοράν και τοποθέτησιν τούτων εντός έλαχίστου χρονικού διαστήματος και με τούς πλέον συμφέροντας όρους.

